

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdij minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Szabad lyceum.

Nagy és kitartó küzdelem kell ahhoz, hogy a művelt emberiség hódításokat eszközölhessen a szellemi világban, hogy a tudománynak csak némileg is részesévé tegye a nagy tömeget, mely kenyérkereső gondjai között nem ér rá lelki kincseket gyűjteni s így a bölcső és koporsó közötti mesgyn a tudásnak legszűkebb határai közt kell végig haladnia.

Maga az élet tanított meg minket arra, hogy a létért való küzdelem mennyire sivár, ha koronként nem tudjuk megfűszerezni lelki szórakozásokkal! Kötelességet teljesít az, a ki élethivatásának körén belül megteszi mindazt, a mit saját egyéni és hozzátartozóinak érdeke megkövetel, — de hibázik akkor, ha kötelességein kívül nem érez lelkében bizonyos erkölcsi kötelességet arra, hogy úgy a maga, mint hozzátartozóinak lelki világát, mindazon eszközökkel, melyek módjában vannak, kiszélesítse, gazdagítsa, — mert a jövő nagy problémáinak kérdését csak az a nemzedék fogja megérteni s egyúttal megoldani is, mely a mindennapi élet ezernyi fáradsámai között megtanulja, hogy a tudománynak vívmányait miképen kell a gyakorlati életben értékesíteni.

Kétféle kötelességet kell tehát ismernünk; egyik az életfenntartás kötelessége, mely sablonos munkára kényszerít, — másik az az erkölcsi kötelesség, mely arra sarkal, hogy lelki kincseket gyűjtsünk. E kötelességek teljesítése körül a mi társadalmunk — főleg az elsőre vonatkozólag — köztudomás szerint elismerésre méltó munkát végez. De az erkölcsi kötelességekre

vonatkozólag sokkal többet tehetne, mint a mennyit produkál s mint a mennyi tőle telhetnék.

Mert mi eléggé szerencsés helyzetben vagyunk, midőn a közművelődés előmozdításának tényezőit itthon, városunk falain belül találhatjuk meg. Kevés város díszkedhetik a diplomás embereknek oly nagy contingensével, mint a mi kis városunk s e contingens kész arra, hogy tudományának fényét szétáraszsa abban a társadalmi körben, melyben maga is él.

Más városokban a magasabb képzettségnek és műveltségnek birtokosai népszerű tudományos estélyeket rendeznek, összekötvé a hasznost a gyönyörködtetővel. Értésülésünk szerint illetékes egyének körében nálunk is megpendítették ez eszmét, mely már is megfelelő viszhangra talált.

Arról van szó, hogy a tanári kar tagjai a tél folyamán alatt a szépirodalom és természet-tudományok köréből népszerű felolvasásokat tartanak. Egyelőre csak a maguk körében. De habár a nyilvánosság a kör e tartalmasnak ígérkező szórakozásaiba nem avatkozhatik: egy magasabb cél érdekében legalább annyit részt mégis követelhet magának, hogy egyszer-mászor a felolvasások a közönség jelenlétében történjenek, mert egy magasabb tanintézet hivatását tágabb értelemben csak akkor tölti be, ha tudományát nemcsak intra — hanem extra muros is értékesíti.

Az eszme még nem érett meg teljesen, de hiszszük, hogy azok, kik azt magukéva tették, elegendő kitartást fognak tanusítani arra, hogy a hozzájuk kötött reményeket megvalósítsák.

Tervek és vázlatok.

V.

Számos olyan gyári cézget és gömői illetőségű magán egyént sorolhatnánk fel, a kik megyénk ipari ügyeit mindenkor szívükön viselték és népünk jólétét biztosító intézményekért lelkesedtek. — Most — sajnos — azok száma is mindinkább fogyini látszik s legfeljebb olyanokat találunk nagy számmal, a kik vidékünk természeti szépségeit erősen rajongnak.

Es ez utóbbi jelenség egészen természetes, nem is kételkedik abban senki.

Hisz kinek a vére nem lüktet erősebben, a midőn szeme elé tárul az élesen körvonalozott, ég felé meredő hegyesúcsok tarka sorozata, — a sötétzöld fenyvesekből itt-ott kiemelkedő változatos alaku sziklacsoportok, a távolban enyhén kisebbedő és az ég aljának lágy violaszínével lassan összeolvadó bércek kekes koszorúja vagy a hirtelen fordulatu vadregényes völgyek — egy-egy bányatelep, füstölő gyár, illetve esinos falu által élénkített — gyönyörű tájképe.

Kinek szíve nem dobog hevesebben, a mikor — virágos réteken végig haladva a vigan csörgedező hegyi patak kristály-tiszta vize, az erdő mélyén bugyogó forrás — ő benne a közelebbi érdeklődés vágyát keltik fel a testnek és léleknek egyaránt jól eső csendes magány iránt.

Kit nem fog el valami felemelő, valami leirhatlan költői érzés, midőn — a pormentes, fenyő-illatos levegő élvezetétől elmámorítva — a hatalmas fenyőkön keresztül enyhén zengedező szellőnek néha erősödő susogásában bájos erdei tündérek édesen marasztaló csevegését hallani véli.

Innen ered a ragaszkodás, e gyermeki vonzalom az őstermészet — mint gondos, szerető anya — által megáldott gyönyörű ajándéka, a kiváló természeti szépségekben pompázó vidékünk iránt.

Sűrű erdőinknek árnyékos, üde sötétzöldje nemcsak a mindennapi gondok terhe alól felmentett vig kedélyű turistákra bír üdítő hatással; de a fárasztó szellemi munkát végző komoly hangulatu tudósnak is gyöngéd utmutatást nyújt arra nézve, miként lehet a hasznost a

Elültetett fáról nem tudjuk előre,
Gyümölesé ha érik, eszünk-e belőle,
Vagy tolvajok hordják gyümölesét szertesztét,
Melyért feltörte az ültetőnek kezét
Az ásonak nyele!

Virúljon a virág törzsén ez agg fának
Dalt csicseregő madár lészket rakjon rája.
Nyujtson táplálékot gyümölesé — hazának
S terjedjen távol el illatának árja!
Repülni tanuljon galyain a madár,
Töltse be dalával a vidéket s határt.
Ha gyengül ereje s lankad repülése
Ragadja magához két égi vezére:
Kazinczy és Tompa!

Költészet, tudomány, erkölcs, művelődés
Törhetlen akarat tovább is övezze!
Legyen maradandó végezel a fejlődés.
Óh Kazinczy, Tompa! — ti tartjátok össze
A haladó kis kört büszkén, de serényen
Vezessétek a járt úttá vált ösvényen.
Ne borítsa égét sötét, nehéz felhő,
Ragyogó legyen a nap, a midőn feljő
A derült kék égbe!

Halhatatlan Tompa! virágok költője
Ébredj siri álmod Zordon éjjeléből!
Fényes múltú körünk te büszke nemtője
Küldj fényugárt reánk szellemed egéből!
Hassa át keblünket lángoló sugara,
Árasszon fényt, diéskört kiesiny esarnokára!
S múzsák templomának negyvenéves multja
Századokig érjen! — s diéső lelked újra
Hirdesse az ígét!

Szüret a zeherjei szőlőben

1899. október hó 29-én.

Irta: ALIQUIS.

Azt már sokszor hallottam, hogy van Jéne és Dar-
nya község. sőt voltam is ott, s hogy létezett valamikor

Czikóháza is, de hogy Zeherje is legyen az öreg föld-
gömbön, arról tudomásom legkevésbé sem volt; pedig
tényleg építettek egy községet a hunok maradékai a po-
korágyi éjszaki hosszúság és perjesei keleti szélesség
75° foka alatt.

Gyönyörű kis község ez a hegy tetején, a hideg
szél soha sem mellőzi el, az eső ottan is épen úgy esik,
mint nálunk Batyiban, ázott földje pedig nem szokott
kiszáradni; úgyesen van ez így alkotva, mert akkor hol
áztatnák a szorgalmas zeherjeiek kenderüket? Van a köz-
ségnek temploma, sőt papja és rektora is, a husvétii ün-
nepekre pedig a pataki deák is ellátogat oda.

Megvallom, hogy mikor először próbáltam e szót:
„Zeherje“ kiejteni, a számban olyan bizsergést éreztem,
mint foghuzáskor, később azonban azt etimológi-
zával, savanyúságot éreztem nyelvemen, s nem csalód-
tam, mert olyan keserves bora terem e községnek, hogy
a legmosolygóbb arcot is gutaütésre változtatja. De hát
kérem, ki tehet arról, hogy ottan nem esik cukor-eső.

28-án este üres tüveget hordtak szét a derék Kos-
suthok, hirdetés, hogy holnap lesz a szüret a zeherjei
szőlőben. A lázításnak lett is eredménye, mert másnap,
a ki csak enni és inni szeret, az mind megindult, ki
gyalog, ki kocsin. Össze is találkoztunk pontos időben
és helyen a szép asszony völgy oldalában, a Lengyel-féle
szőlős-kertben, s boldogan üdvözöltük egymást.

Kezdetben teremté Isten első napon a világot, a
második napon az öreg Buday Andrást és a 3-ik napon
a zeherjei szőlőt, — csak azért, hogy legyen az öreg
Budaynak hol comotizálni. S uramfia, a tisztas öreg
még most is ott ijeszgteti a rigókat, mert bizony a sa-
vanyu terméstől nagyon elvások a foga a lábas jószág-
nak

— Adjon Isten jó napokat, Buday bácsi!
— Adjon Isten! — válaszolt a 70-es öreg vin-
czellér.

— Él-e még maga?
— Hát látja! . . . De maradt-e otthon az urak kö-
zül valaki? — vágja vissza az öreg.

— Nem maradt azok közül egy szál sem odahaza,
eljöttek mi mindnyájan, a kinek csak torka és gyomra van,

T Á R C Z A.**Negyven év viszhangja.**

Oda, a „Tompa-kör“ 40 éves fennállási ünnepéjére
írta: FRÁTER LAJOS.

A hajnali csillag halványan mosolygott
Keletről derengőn tört elő a sugár,
A nap izzó arca ködfátyolban bolygott
S egy eszme közöttük minden szívet bejár,
Nagy Kazinczyt vette utmutató gyanánt,
Kinek lángszelleme tündökölt mint gyémánt.
Itt lebeg fölöttünk szellemének szárnya
S nem fődí el tőlünk mulandóság árnya
Késő századokig!

Főlkelt a fényes nap. Újult a természet.
Virágzott a mező, gyümöles érett a fán.
Szólt a madár — s véle a próza s költészet
Énekbe olvadt ifjaink ajakán.
Es szólt a dal s ének, a kis kör működött,
Lelkesült éretted! Szellemed öröködött
Bús napjai felett! Véde a veszélytől
S védeni is fogja kitoró szélvésztlől
Sok emberöltőig!

Négy évtizeden át a vihar ha tombolt,
Szilárd alapelve meg nem rendült bele,
Mit mult idő rakott, — jelen szét nem rombolt
Halad önzetlenül, halad ezélja felé
Öreg alapkövén megifjult erőben
Áll mint kezdetben állt s állni fog jövőben!
Az idő vihara száguldat fölötte
A munkás és szép mult marad el mögötte
Emlékeztetőül!

Vasszorgalom, erő, munka és kitartás
Terméketlen földből dús kincseket fakaszt
Munkás öröme. Majdan az aratás
Fáradalmiért nyujt bőséges vigaszt.

Legolcsóbb bevásárlási forrás órák és ékszerekben!**Tigerman Adolf és Társa órás és ékszerészek**

Rimaszombat, Erzsébet-tér és Kossuth-utca sarok, a vármegyeház mellett.

2-4

Tulhalmozott nagy raktár folytán a legolcsóbb árban ajánljuk arany és ékszer árúinkat, valódi svajeci arany és ezüst zsebórákat, fali- és inga-órákat, valódi ezüst evő-készleteket stb. stb. Óra- és ékszer-javításokat saját műhelyünkben jótállás mellett készítünk. — Régi és törött aranyakat a legmagasabb árban veszünk Nagy raktár china-ezüst árúinkban. Kiváló tisztelettel

Tigerman A. és Társa órás és ékszerészek
és a m. kir. államvasutak pályáórása.

mulátságossal, a komoly tanulmányt, a kellemes szórakoztató utazással egybekötve teljesíteni. — Illetve hol lehet a nagyobb erőmegfeszítéssel járó huzamosabb szellemi foglalkozáshoz igényelt új testi és lelki erőt gyűjteni, friss munkakedvet meríteni aránylag rövid idő alatt.

Vázolt körülmények után itélve, ne mondja senki, hogy nincs meg bennünk az ipar magasabb fellendülése iránti lelkesedés; nem az a baj minálunk, hanem: a mai kor — óriási mérvben terjedő — rideg realismusa utat talált becsületes munkás népünk szerény hajlékába is.

Már ő is kezdi lassan belátni, mit ér az ő lelkesedése valami ügy iránt, ha annak előmozdításához szükséges anyagi hiányzik.

Ez is eléggé jelképezi kisiparosaink korlátolt anyagi helyzetét.

Legyen szabad a gömőri állapotok részbeni megvilágításához még egy másik példára is hivatkoznom.

Alig néhány éve szűnt meg Dobsinán a bányászati szakiskola áldásos működése.

Mi tartotta fen számos éven át ezt a bányászati iskolát?

Pusztán a bányaipar iránti lelkesedés és azon tudat, hogy nagy jótékonytárgyat gyakorolunk a szegény bányász fiúval, ha neki alkalmat nyújtunk kiképzetéséhez és ezáltal nehéz életfeladatának teljesítését megkönnyítjük. Önként tanították itt a korlátolt számban kiválasztott igyekvő fiatal bányamunkásokat azok jóakarói: a városi bányagazgató és a városi tanítók minden díj nélkül.

Miért szűnt meg e bányászati tanfolyam?

Talán csak nem azért, mert annak lelkes tanítói kara — a dobsinai áll. polg. fiú-iskola felállítását után — most már attól fél, hogy ezáltal a bányamunkások száma tetemesen csökkenni fog, hanem valószínűleg azért is, mert észrevette a tanítói kar, hogy hiába való az ő lelkesedése ily nemes emberbaráti czél iránt, ha a tanításhoz szükséges eszközök nem állanak rendelkezésére; azok nélkül pedig a bányaipar mai kívánalmaihoz képest szakoktatási feladatát kéllően megoldani nem bírja.

A lelkesedés — habár kisebb mértékben — most is meg van, csak pénz nincsen ily szakiskolának a modern igényekhez mért fenntartásához.

Azt is hallottam, hogy a magas kormány segélyezése mellett most már Iglón akarnak ily bányaiskolát felállítani.

Ha ez igaz volna, akkor valóban tetőpontját érte el a megyénk szegény néposztálya iránt táplált részvételenség.

Kinek szíves közbenjárása, illetve kinek a nem-törődőmsége folytán lettek a gömőriek arra kárhozzatva, hogy a tanító-képzőtől kezdve, minden középfokú szakiskolát — igazán szánalmas közlekedési viszonyok mellett — Szepesmegyében kelljen látogatniok?

Ideje volna már végre-valahára belátnunk a jelenlegi állapotok tarthatatlanságát, mert ez irányban nálunk rendkívül sok javítani való van hátra.

Ne elégedjünk meg azzal, hogy van régóta virágzó bányaművelésünk és nyers vas iparunk, hanem igyekezzünk gépipar létesítése mellett a kis ipart is fejleszteni. Hol van erre alkalmasabb hely, mint mi nálunk?

Hisz a gyári-ipar nálunk bizonyos batárig a kisipar védőbástyáját képezi, ez oltalmazza, ez juttatja a kisiparost olesó nyers anyag birtokába, kisebb munkálatok végzését rábizza és csak akkor állít fel kisipari műhelyt (javító műhelyt) a gyár czéljaira, ha a folyó javítások számá igen nagy, vagy ha a helybeli kisiparos magaviselete, szakképzettsége s műhelyének hiányos berendezése a reábizandó munkálatok időhöz kötött pontos teljesítése kellő biztosítékot nem nyújt.

— Látom! . . . — dörmögi boszusan az öreg.

No ez ugyan kellemes fogadtatás, de majd csak megbékítjük az öreget, ha megtudja, hogy mi Kossuthisták vagyunk.

Feltevésünknek lett is eredménye, mert mikor az öregtől megkérdeztük, hogy hallott-e valamit Kossuthról, büszkén válaszolta vissza, hogy nemcsak hallott, de ismerte is. Sorba azután olyan parolát vágott a kezünkbe, hogy én csak most voltam képes 8 napi könnyű testi sérülés után a tollat felvenni, s e nap eseményeit megírni.

Örömnkre szent lett a béke, Buday bácsi már most helylyel is megkínált bennünket. Leczihelődtünk; ki a borházban, ki a tűz mellett, ki pedig elment böngéznia a szilvásba.

A szedők elkezdtek a szüretelést, a társaság egy része visszavonult „pagát“-ot fogdosni, mások „kaláber“ mellé ültek, a nagy gyomruak pedig a tűz körül bevereztek le. Én, a ki mindent szeretek tapasztalni, hol itt, hol amott fordultam meg, de bizony állandó helyre alig akadtam meg; mert az ilyen magamféle pennás pletyka embert sehol sem tűrik szívesen. Végre a nagy gyomruak társaságához csatlakoztam, s itt maradandó helyre találtam, mert ezek nem nagyon törődtek az emberrel, csak a zubogó gulyás illatjával táplálták orrukat. Bizony Isten, igazságuk volt!

Megtelepedtem hát én is közöttük. A „Jó öreg“, kipróbált szakácsmesterünk szorgosan élesztgette a tüzet és kavarta a nagy üstöt, s látva érdeklődésemet, nyomban fel is avatott egy zsiros kanállal kuktának. Nagy passzióval osztokodtam azután vele a főzés munkájában. Nógatásaira és megszokott mesés elbeszéléseire a társaság azután felmelegedvén, belevegyültünk a politikába is és a „quóta“ kérdést mindjárt úgy oldottuk meg, hogy mikor a „gulyás“-ba két kanál sőt tettünk, akkor a kisebbik üstben rotyogó „juhós kása“ csak egy kanállal kapott, lévén az idegen nemzetiségűeknek is kedvenc eledele. Szakácsmesterünknek pedig, a „jó öreg“-nek bokros érdemei elismerésül egy évre ismét „indemnitit“ szavaztunk.

A társaság központját az árva törvényszék elnöke, a vármegye főpennája s a nagytiszteletű kálvinista esperes ur képezte: lustán nyújtózkodtak s türelmetlenül ki-noztak egy valódi jolsvai fűrtös pokróczot éhes gyomrukkal, míg a vármegye fiatalabb pennái pedig nem győzték nekik a legfinomabb védjeggyel ellátott „fekete kutya“ féle konyakot hordani. — Megtisztelte néha a társaságot látogatásával Dolfi barátunk, a szabad vadász, ki gémláibaival olykor-olykor odatapodott, s egypár megszokott vadász-huzugsággal nevelésre fakasztotta a lustálkodókat.

Hiszszük, hogy a gyári-ipar élénkebb fellendülése nálunk is be fog következni és meg vagyunk győződve kisiparunk jobb jövőjéről.

Nem félünk attól, hogy a vasiparunk idővel oly nagy hanyatlásnak indul, a midőn róla majdan csak a nyelvészek fogják kisítani — „Vashegy“, „Olvasztó“ meg „Hámor“ elnevezések után — az egykori virágzó gyári élet pusztá helyszínét, illetve ennek hátramaradt nyomait.

Nem, az nem aggaszt bennünket; csak gyorsabb tempóban való haladást szeretnénk látni megyénk iparának minden terén.

Gömör-Kishont ősidőtől a bányászat és kohászat megyéje.

Karoljuk fel még a gépészetet is.

Nem kell ennek itt helyet szorítani, elfér a (gyári) nagyipar e három erőteljes ágazata békésen egymás mellett.

Teremtünk megyénknek gépipart és fejlesztjük a kisipart!

Szerencse fel!

Gaál János.

Hírek és vegyesek.

Halálozás. Gömörmegye három historikus családját, a Fay-Draskóczy és Szentmiklóssy családokat döntötte mély gyászba özv. Draskóczy Lászlóné, előbb Fay Kálmáné szül. Szentmiklóssy Klementina urnő elhunyt. — Az agg urnő élete utolsó napjaig megtartotta azt a kiváló magas szellemi fölényt és frisseséget, lelki világának magas stylusát, a milyen vonásokat találunk az igazi magyar matronákban. Fiatalabb éveiben mint a vármegye női világának egyik legrokonszenvebb és legszellemebb tagja, élénk és kiváló szerepet játszott a megyei társadalmi életben, a melynek nem egyszer vonzó fényű központja volt. — A társadalom minden rétege és árnyalata tisztelte és becsülte, egyéniségének kiváló fényes előnyei pedig mindig sokat hatott közre a társadalmi széttagoltság megszűlésére. — Mint családanya a megyei társadalomnak virágzó generációkat ajándékozott és hasznos, tevékeny polgárokat, igaz honfiakat, s a közeletben ma is számottevő előkelő férfiakat nevelt. Elhunytá épp azért a vármegye családjainak széles körében okozott mély megdöbbenést és részvétet, — a mely az e hó 6-án megtartott temetési szertartáson is megnyilatkozott, a hol a vármegye jelesei, kiváló szereplői, előkelő családjai jelentek meg az elhunyt tetemei körül, a melyeket Budapestről, a hol utóbbi időben állandóan tartózkodott és elhunyt, szállították Feledre, a melynek kath. templomában volt felállítva a díszes, koszorúkkal gazdagon megrakott ravatal. Miután *Szepessy Károly* plebános fényes segédlettel az elhunytat beszentelte, és szívhez szóló remek szép beszédben elbucszattatta, megható, hosszú menetben kísérték ki a négy-lovas gyászszekéren pihenő elhunytat örök-nyugvó helyére a serki temetőbe, a hová örökre megpihenni az elhunyt maga kívánczolt. Vigasztalja meg a sorstól gyászba borított családtagokat az egész társadalom osztatlan őszinte részvéte, és az elhunytak itt maradt nemes tiszteletré méltó emléke. — A család a következő gyászjelentést adta ki: Szentmiklóssy Aladár úgy maga, mint unokaöccsese: Fay Victor, ennek neje gróf Teleki Blanka és leányuk Blanka, dedőcsesei és dedhugai: Fay Margit és férje Bartos István, Fay Kálmán es. és kir. huszár-hadnagy, Fay Lenke és férje Záborszky István és leányuk Sarolta, Fay Manó, Fay Malvin és ifj. Fay Victor valamint unokaöccsese: Draskóczy László, ennek neje Segesváry Irén, fia Draskóczy Viktor és fiók ifj. Draskóczy László valamint unokahuga: Draskóczy Lenke, ennek férje Liptay Béla, leányuk Liptay Elsa és fiók Liptay László; ugyszintén

Nézzünk be a borházba, hiszen még nincsen készen az ebéd.

A hosszú nagy asztal végén verik a 21-est, éppen most csipték el a tolvajok ügyével foglalkozó „Győzőt“ és ellendrukkot kifejtő kibiczét, a „Görögöt“ maga mellől eltávolítani. Mig B. ur, az ügyes pagátfogó, kajánul nevet dupla-czwikkere alól.

Az asztal másik végén egy szerényebb és esendőbb borsodi kaláber komániában elnököl az „Ober jäger“, csak néha jöven ki a türelemből, mikor valamelyik paczer megkontrázza és elveszti a játékot.

„Preczenhaimer“, a másodszerűs a takaréktűzhely mellett egy régi rozsdás vagdalóval kinozza valamelyik néhai zeherjei ökörnek a bordáját, míg segedei, a Károly és Elemér gyerek mámoros örömmel élesztgeti a paraszat, hogy nekik is jusson valami az élvezetből.

Van a társaságnak egy pár ambulans tagja is, kik szintén nem maradtak odahaza csak azért, hogy ha magoknak passziót szereznek, másokat pedig folyton csipkedjenek, mint például az „Alligator“, majd ide, majd amoda irányítja befűtött mozdonyát, s majd ennek, majd amannak ad szellemes élezeivel egy biztató lökést. Ellenben a „Zsándár“-vezer luteránus komolyságával bosszantja a kellemesen mulatókat; kenyeres cimborája pedig, a „Kisbiró“ mindig lesben áll, hiuz-szemmel vizsgálja a megrovandókat s nem is késik rögtön „Csemeginél“ a büntető paragrafust megkeresni és nem elégszik meg azzal, mit „Győző“ folyton hangoztat, hogy „erre nincs paragrafus“.

„Faltörő“, a nagy fejtörő és „Compektor“ folyton az öreg Budayt ölelgetik, s vallatják, hogy „hogyan volt az régen?“ De bizony az öreg nem nagyon bizalmas, mert „hunczút volt a német, meg az is marad, uracsám!“ válaszol mindig röviden; renyhén sétál majd ide, majd oda, míg két cimborájával az üres hordók közé is betapodik és egy szűzdohánnyal telt bordót igyekszik elrejtetni, mert hát a zöld finánczok legfőbb „Kommisszáriusa“ nem maradt otthon.

— Jó ember az a főkomisszárus ur, öreg! — igyekeznek megnyugtanni cimborái a becsületes öreget. — Nem hiszek én neki, uracsám, addig, míg a zsákba nem teszem, s míg mozog!

A Pista gyereket is ott látom, majd az egyik heverésző urban, majd a gulyásos üstben botlik fel, végre egy ügyes puzeli bukással a taposó kádnál úgy belekivánczozik az édes mustba, hogy ha hűségese szekundáló „Bátor“ kollegája hirtelen ki nem fogja belőle, talán még most is ott kiabál segítségért.

unokaöccsese: Szentmiklóssy István, ennek neje Bónis Lenke és fiók Szentmiklóssy Antal, és a többi rokonok nevében is megszorodott szívvél tudatja forrón szeretettel testvére, illetve anyjuk, nagyanyjuk, szépanyja, anyósuk, nagynénjük és rokonuk özv. *Draskóczy Lászlóné* előbb özv. Fay Kálmáné született Szentmiklóssy Klementina urnőnek hosszas szenvedés és a halotti szentségek felvétele után, életének 69-ik évében, 1899. november hó 4-én déli 12 órakor Budapesten történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült teteme november hó 5-én déli 1/2 12 órakor fog a gyászházban: IV. ker., Vámház-körút 8. szám alatt, a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és Gömörmegye Feled községbe szállítatván, november 6-án délután 2 órakor ujalagos beszentelés után a serkei róm. kath. sírkertben eltemettetni. Az engesztelő szent mise-áldozat november 7-én délelőtt 10 órakor Feleden és Jékén fognak a megboldogult lelki üdvéért az egék Urának bemutatni. — „Az örök világosság fényeskedjék neki!“

Ivánkovics püspök a magyarságért. Ivánkovics rozsnyói püspök a napokban egy körlevelet bocsátott ki, melyben megmutatta, hogy nemcsak a lelki dolgokban főpásztor a egyházmegyéjének, de hívei földi sorsát is szíven viseli, s minden tétivel a hazát kívánja szolgálai. Egyházmegyéje papjainak ugyanis a nép anyagi romlására irányítja a figyelmüket, a folyton terjedő kivándorlasi mozgalomra, s ennek — ugymond — egyedül az az oka, hogy a tót nép nem tud magyarul, s ezért sem munkájával, sem házi ipara készítményeivel nem állja a versenyt. A püspök tehát első sorban is az egyházmegye összes katolikus iskoláiban elrendelte a magyar nyelv leglelküismeretesebb tanítását, de ezenkívül egyenes kötelességüké tette a plebánosoknak, hogy minden hitközségben *magyar dalos- és olvasó-egyesületeket* alakítsanak, a melyek az iskolából kikerült felnőtt nemzedéket a magyar nyelv elfelejtésétől megóvják. Ezekben az egyesületekben gazdasági és ipari szakismertekre vonatkozó felolvasásokat lehet tartani, a betanult egyházi énekekkel pedig kísérletet lehet tenni az ünnepi miséken az istentisztelet eme részének megmagyarosítására. A Rózsnyó egyházmegyei papokat nagyon föllekesítette püspökük e hazafias körlevele és nyomban hozzáfogtak a magyar dalos- és olvasó-egyesületek szervezéséhez.

Előléptetések. F. november hó 1-ével ő Felseje *Nehrhaft* Antalt a helybeli m. kir. áll. mentelepszótyához beosztott okleveles gyógykövecsot állatorvossá léptette elő. A kinevezett állatorvos egyszersmind áthelyeztetett Homoródra (Erdélybe). — Ugyancsak ez alkalommal léptettetett elő *Dr. Dobó* Dezső jolsvai honvéd főorvos másodosztályu ezredorvossá.

Ujczok esküvetétele. A m. kir. mentelep helybeli osztályához bevonult ujczok f. hó 1-én tették le az esküt parancsnokuk: báró Podmaniczky Béla es. és kir. kamarás, kapitány előtt, ki lelkes beszédet intézett a legénységhez.

Tanítói változások. Folyó év második felében a következő tanítói változások fordultak elő: *Ujváry* Ferencz martonfalvi ev. ref. tanító nyugdíjaztatott, ifj. *Pinka* Károly uzapanyitról ismeretlen helyre, *Csontos* Endre Zádorbázáról Komjáthi községbe, *Gazsó* Alajos Murány-Hosszúról ismeretlen helyre, *Fonyadi* József Betlérből Istvánfalvára, *Pál* Béla Vashegyről Rimabrézóra távozott. *Karpinsky* J. gyubákói tanítói állomásáról lemondott.

Halálozás. *Merkenberger* Károly, a beszterezebányai 16. honvédezred most nyugalmazott őrnagya, volt jolsvai parancsnok, ki a mult évi sorozásnál nálunk is működött, október 26-án 48 éves korában Budapesten meghalt.

Hol van a házigazda: „Csóka“, hol „Gyuri“ bácsi? Ott vannak mindenütt, csak ugy égne a szíveségtől, majd az egyik, majd a másik vendéget kinalják szivarral, pipával, itallal, a ki azt nem érdemli, jó szóval, még az „Ibikos“ gyereknek is, a legfiatalabb fenyvesnek csak ugy ég az arca a tüztől.

— Terítve van, asztalhoz! — kiáltja a Jó öreg.

— Ki hiányzik?

— Itt vagyunk! — kiált vissza erős tenori hangon „Cserebogár Jóska“ s régi kamarása „Franczi“.

— Hol jártok?

— Oda voltunk böngészni.

— Kivel?

— Hát „postás Károly“ bácsival. Elemérrel meg „vasutas Jóska“val.

— Tudtam! No jól van, csak üljetek le s egyetek. Kiehezve ültünk le az ebédhez. A leves osztásnál — még jókor! — kedves vendégeink is érkeztek, kiket az ottani lelkész ur, Konyha földes ur és „Don-Pedro“ rektor ur személyében siettünk melegen üdvözölni, mert ok minden évben hagyományosan előjönnek megáldani a bő termést, az izletes gulyást és zsiros csuszát, sőt mi több, még a „Gunár“ bandáját is elhozták magukkal, hogy visszatelje legyen, ki a mentőket helyettesíti.

Jól ettünk, jól itunk. Az ebédet megköszöntük a „papának“ és főszakácsunknak, — s azután következett sorrendben, a mi ebéd előtt. Dolfi bátyám, B. ur Cserebogár Jóska és én kimentünk a közeli tarlóra vacsorára zsákmányolni, minék az lett az eredménye, hogy heves csatározás után Dolfi bátyám és B. ur Jóska csatakiáltásai bátoritása mellett egy fülest a zeherjei Garád alatt foglyul ejtettek, én pedig egy megsebesült kis süldőt fektin dupláztam le.

A nyulakat elkészítettük vacsorára pörköltnek s ezután megköszönve a szíves vendéglátást, felszedtük horgonyainkat, kellemes emlékekkel távoztunk otthonunkba. Mint utólag értesültünk azonban, a társaság egyrésze utat tévesztve, a Lengyel-féle lágymányoson hajótörést szenvedett.

Hát kedves kormányos ur, Dolfi bátyám, máskor tessék elhozni az iránytűt, „Lady“-t a vizslát, vagy pedig méltóztassanak kevesebbet inni.

Ha valaki a kedves társaságból, e tréfás meséből komolyságot vonna le, attól — mielőti a szabadkai patkoldába hurcoltatnám, — már ez alkalommal ünneplésen bocsánatot kérek, s kijelentem, hogy az „arabiai szentek“-nek sem fogok verekedni.

A vizontlátásra!

A muzsák öröme. A polgári olvasókörben szombaton este ismétlik meg a szinpad felavatás alkalmából írt prólogot és az egy felvonásos vígjáték előadását, mely iránt élénk érdeklődés mutatkozik. Jegyek válthatók özv. Miskolczy Istvánné ezukrázdájában

Jubileum. Főgimnáziumunk Tompa-köre egy kis szűkebb körű jubileumot ült mult hó 29-én; ekkor volt ugyanis alapításának 40-ik évfordulója. 1859. október 27-én Kazinczy Ferencnek a nagy nyelvújítónak sirja fölé díszes mauzóleumot emelt a nemzeti kegyelet s a politikai élet aktív és passzív küzdelmeiben kifáradt nemzet az akkori ünnepélyen lélekzett föl kissé szabadabban. Ünnepelt a magyar mindenfelé egy költőt, egy lelkes magyar író, de mindenki érezte akkor, hogy az országos ünnepélyek zajából az absolutizmus által eltemetni próbált hazafias eszmék kelnek ki sirjukból, hogy megerősödjenek az örök életre. E lelkesedés volt megteremtője 40 évvel ezelőtt a mi főgimnáziumunk önképzőkörének is, mely azóta szép és nemes hivatását nemzedékről-nemzedékre (mert itt minden évben új nemzedék keletkezik) pontosan betöltötte. A jubileum formájú ünnepélyt az önképzőkör tagjai csak saját körükben tartották meg. *Dr. Veres Samu* elnök megnyitó beszédében általános vonásokkal rajzolta le az iskolai önképzőkörök keletkezésének történetét s kifejtette az irodalmi önképzés jelentőségét, mely ha a magasabb művészi igényeket nem is előgitheti ki, de kicsinyelműnk azért nem szabad, mert rendszeren az önképzőkörökben fakadnak ki azok a csírák, melyek később a nyilvános életben lelki gyönyört nyújtó cedrusokká növekednek. Ezután *Pitta Lipót* szavalta el *Fráter* Lajos alkalmi költeményét, (l. tárcza rovatunkban), *Liszkay* Miklós ifj. elnök pedig a kör egykori vezető szellemének, Kazinczy Ferencnek életrajzát olvasta föl. Jól eső örömet keltett az ifjúságban az, hogy az ünnepélyen megjelent a körnek egyik alapítója *Fábray János* nyugalmazott tanár is, kit *Bodor* István igazgató szép szavakkal üdvözölt, az ifjúság pedig lelkes ovatióban részesített, mit az érdemekben megőszült professzor meghatva köszönt meg.

Halálozás Feleden f. hó 8-án ajnáskői báró *Vécsey* Klementina 84 éves korában elhunyt. Az elhunytban Főné Jóné báró *Vécsey* Erzsébet unokatestvérét gyászolja. Az elhunytat f. hó 9-én temetik Feleden. Nyugodjék békében!

Petőfi ünnepély Miskolczon. A borsodmiskolci közműv. egyesület f. hó 5-én Miskolczon magas színvonalon álló, s szépen sikerült estélyt rendezett, melyen a nálunk is ismert kitünő énekesnő — *Radvány* Alice is közreműködött, s őt ifjúságunk egyik rokonszenves tagja: *Törköly* László törvényszéki aljegyző kísérte zongorán. A program e száma — mint olvassuk — az estély piéce de resistance-a volt, s a közönség gyönyörűséggel hallgatta az előadót s háromszor megújratott szép dalokat, melyeket *Törköly* László igen szépen kísért. Az estély végén aztán *Törköly* László a díszes közönség általános kívánságára előadott zongorán egy szép magyar ábrándot művészi tökélyvel és ritka szabatsággal. Öszintén örvendünk városunk fiának a szomszédos vármegyében arattott szép sikere felett!

Allami közutak beutazása. *Scholtz* Gusztáv kir. műszaki tanácsos október hó 30-ától november hó 3-áig megyénkben időzött, ahol *Juraskó* Jakob kir. főmérnökkel együtt az allami közutakat beutazta. Ez alkalommal felülvizsgáltatt a f. évre szállított kavics is *Hevessy* Bertalan, *Marton* János és *Gál* János bizottsági tagok közreműködése mellett.

Tanítói nyugdíjazások. *Szmlen* Imre ráhói róm. kath. 270. *Hozaek* Dániel pádári ág. hitv. ev. 390. *Biróné Óváry* Irma nagyszalabai papirgyári 290. *Mariányi* Antal nagyrozei róm. kath. 510. *Szechla* Lajos vashegyi községi 550. *Nagy* István rimaszécsi róm. kath. 470. *Uthy* Antal rimaszombati róm. kath. tanító 380 forinttal nyugdíjaztattak

Alapszabály megerősítés. A klenőzi magyar dalos kör alapszabályait, a m. kir. belügyminiszterium megerősítő záradékkal látta el.

Vármegyei bizottsági tagok választását rendelte el vármegyénk hatósága: a jolsvai csoportban *Baltazar* Antal — a zádorfalviban *Ablonczy* Pál — a ratkói csoportban *Fischer* Károly — a péterfaliban *Hajdu* Mihály s a polonkaiban *Gál* György lemondása (és elhalálozása) folytán megürrült megyebizottsági tagok helyére. A választás határideje f. hó 10-ike. Választási elnökül Jolsvára *Podhracsky* Endre, Zádorfalvára *Ragályi* Gyula, Ratkóra *Latinák* Frigyes, Péterfalára br. *Nyáry* Sándor és Polonkára *Kalchbrenner* Hugó dr. megyebizottsági tagok küldettek ki.

Megerősítés. A miniszter Nagy-Röze vásártartási szabályrendeletét jóváhagyási záradékkal látta el.

Athelyezés. Az igazságügyminiszter *Homolya* Samu tornallyai járásbírói irnokot a helybeli kir. törvényszékhez helyezte át

Egészségügyi kimutatás. A vármegye tisztí főorvosának október havi jelentése szerint október hó 1-től október hó 31-ig terjedő időszakban előfordult fertőző megbetegedés: *Vörheny:* Rimaszombat 4, Rozsnyó 1, Serke 1, Kánó 1. *Kanyaró:* Jolsva 10, Nagy-Röze 3, Telgárt 1, Vereskő 13, Dobrapatak 2, Betlér 17 (megh. 2), Kis-Veszverés 4 (megh. 2), Nagy-Veszverés 19 (megh. 6), Szalóc 16, Hosszuszó 16, Kélemér 3, Királyi 5, Tornallya 4. *Hökhurut:* Ajnáskő 1, K.-H.-Várallya 1, Nagy-Veszverés 5 (megh. 1). *Roncsoló toroklob:* Telgárt 1 (megh. 1), Egyházabást 1 (megh. 1), Jéne 3 (megh. 1), Kánó 2. *Hasi hagymáz:* Rimaszombat 1, Rozsnyó 3, Turesok 2, Vizesrét 2, Hosszuszó 2, Imoia 1, Lőkősháza 2, Otrókocs 1, Zubogy 1.

Köszönetnyilvánítás. Mindazon ismerőseink, — a kik felejtethetnél szeretet atyánk Gaál Simon Dobsinán történt elhunytá alkalmával sorakialk, valamint a temetésen való megjelenésük által fájdalunkat enyhíteni iparkodtak, — fogadják legőszintébb köszönetünket. *A gyászoló család*

Tűz. November 1-én Tamásfalán a Molnár Lajos földbirtokos területén tűz ütött ki, melynek egy kazal szalma esett áldozatul. A tüzet gyorsan lokalizálták.

Allamsegély. A pelsőzi ev. ref. iskola harmadik s a k.-b.-varallyai róm. kath. iskolánál szervezett második tanítói állás fizetésének kiegészítésére 380—380, a bátkai ev. ref. iskolának pedig 350 frt államsegély engedélyeztetett.

Kir. utmesteri vizsga. *Forgon* György pelsőzi lakos, ki a rimaszombati kir. államépítészeti hivatalhoz

félévi gyakorlatra volt beosztva f. hó 1-én sikeresen letette az utmesteri vizsgát *Scholtz* Gusztáv kir. műszaki tanácsos és az államépítészeti hivatal főnöke előtt.

Anyakönyvi kimutatás. A rimaszombati anyakönyvi hivatalnál f. évi október havában következő születések, halálozások és házasságok jelentettek be: *Született:* összesen 9 gyermek. Ebből fiu 3, leány 6; törvénytelen 3. *Elhaltak:* Özv. *Kristóf Mátyásné 40 éves, *Molnár Margit 31 éves, *Kovács József 64 éves, *Lakatos* Fáni 5 éves, *Gotthard Bálint 51 éves, *Seres* Sámuelné 59 éves, *Siroki* József 6 hónapos, *Mihóky* Gizella 3 éves, *Keresik* Pálné 59 éves, *Faluba* Lajos 74 éves, *Bálint* Józsefné 66 éves, *Zádori* János 78 éves, *Stefanyik Mária 15 éves, özv. *Döbi* Mártonné 46 éves, *Nagy István 21 éves, *Gaal* József 1¼ éves. — A *gal jelöltek a gömörmegeyi közpórházban haltak el — *Házasságot kötöttek:* *Köhn* Adolf *Köhn* Irmával egyvállásuak, ifj. *Hovska* János *Lőcsey* Jolánnal egyvállásuak, *Paczek* István *Kovács* Juliánnal egyvállásuak, *Bódy* István *Majoros* Máriaival egyvállásuak, *Kostyál* Gyula *Miskolczy* Máriaival egyvállásuak, *Sulyik* András *Ruzsinszky* Rozáliával egyvállásuak, *Bartha* Károly *Vicziány* Máriaival egyvállásuak, *Bleier* Leó *Dickman* Annával egyvállásuak

Emlékezés. Rimaszécsről vettük a következő megemlékezést: A kit szerettünk, tiszteltünk és becsültünk, mint embert, családapát és tanítót, mert mindezekben mintaképünk volt, — *Nagy István*, nyugalmazott rimaszécsi róm. kath. tanító, nincs többé. — Alig egy hónapja lett a jól megérdemelt nyugalomba helyezve, alig pár hete, hogy láttuk őt erőteljesen körünkben és október 28-án reggeli 8 órakor szeretett fia és egyik leánya karjai között Savolyban (Nógrádmegyey). szívvelhűdéssel 69 ik életében meghalt. — Hült tetemeit a rimaszécsi sírkertben helyeztük örök nyugalomra. Meghalt szerettei mellé, a nagy számu hívek, rokonok, barátok, ismerősök részvétele és áldása mellett. — Hosszu, 48 évi tanítókodása alatt egész nemzedéket nevelt fel s tanított meg a hitre, ember- és hazaszeretetre. S bár az élet viharai őt sem kímélték meg, mert ez előtt 22 évvel szeretett hitvesét, később egymásután két fiát és egy leányát vesztett el: mégis talált enyhülést a munkában, reményt élő gyermekeiben s hitet a túlvilági egyesülésben. Nyugodjanak porai békében!

A putnoki állami szállótelepen emelendő oltóházat és felügyelői lakot *Bubelinyi* Soma tornallyai vállalkozó fogja építeni a rimaszombati kir. államépítészeti hivatal felügyelete alatt. A vállalkozó még e hó folyamán hozzáfog az építkezéshez.

Szüreti mulatság. A helybeli kath. olvasókörben mult vasárnap sikerült szüreti mulatságot rendeztek, melyen a szép számmal összegyűlt közönség a reggeli órákig pompás jókedvvel mulatott

Névváltoztatás. *Rohovszky* Ede hisnyóvízi lakos m. á. v. alkalmazott *Francziska*, *Ferenc* és *Julia* kiskoru gyermekeivel együtt vezetéknevét *Rohonczi*ra változtatta.

Elhunyt cigányprimás. Mint őszinte részvétellel értesültünk, *Rácz* Jani, a nálunk is megiszerte ismert jeles cigányprimás, a kassai első zenekar vezetője 55 éves korában Kassán elhunyt. *Losonczon* született s már 12 éves korában mint segéd-primás működött s néhány év múlva nagy népszerűségnek örvendett a nógrádi és gömöri urak előtt. 22 éves korában önálló zenekart alakított és 1870-ben meghívást kapott városunkba és ettől kezdve kedvelt zenésze lett a megyebeli földbirtokosoknak. 1872-ben *József* főherceg és *Koburg* Filóp herceg előtt muzsikált a zenekar *Balogon* s a kitünő zenész játéka annyira megtetszett *József* főhercegnek, s aztán *Klotild* főhercegnőasszonynak, — kinek a „Három Rózsa” szállodai lakosztálya előtt serenade-al kedveskedett a primás, hogy szerződéssel kínálták meg őt a Margit-szigeti fűrdő sasonra, s ettől kezdve 8 éven át nyaranta szórakoztatták a Margit-szigeti fűrdőző közönséget. Mikor a pompás Arrogante-ünnepély volt, s mintegy 40 cigány-zenekar játszott a Margit-szigeten a világ legjelesebb zenészei előtt, *Rácz* Jani vitte el a bábért, s a híres hegedős: *Joachim* a nyakába borulva magasztalta szép játékát. 1882-ben a trieszti kiállításon játszott, s itt nagy ezüst érmet nyert, s a miramarei kastélyban a király előtt többször játszott. 1883-ban Kassán telepedett le, s azóta a kassaiak dédelgetett kedvence volt. Bártnán a királyné előtt is játszott s a nagyasszony megszállásával tüntette ki őt. Néhány év előtt itt járt ismét s a Rózsán muzsikált. Nagyon szeretett volna visszajönni, de csak biztos jövedelemre, ezt pedig nem lehetett garantirozni. Különben is a hallása évek előtt gyengülni kezdett. A gömöri urakat sok kedves emlék fűzi *Rácz* Janihoz, ki igen-igen sokszor felderítette a buslakodó magyart. Nyugodjék békében!

Tanítói gyűlések. A „gömör-kishontvármegyei általános tanító-egyesület” rozsnói járásköri f. hó 22-én délelőtt 8 órakor *Kun-Taploczán*, — a tornallyai járáskör pedig folyó hó 15-én délelőtt 10 órakor *Tornallyán*, a róm. kath. iskolában tartja meg őszi gyűlését.

Ritka szállótermés. A *Losoncz* és *Vidéke* (44. sz.) írja, hogy *Lónyabányán* (*Losoncz*hoz egy órányira) *Vitális* József kertjében fölluttatott egyik szállótöröl, melynek öt hajtása tíz méter szélességben terjed szét, ez idén 2242 fűrtöt szedtek. Ebből a 142 kgr. súlyú termésből egy hektoliter mustot szűrték.

Új élelmiszer. A királysórfőző kitünő vegyészének sikerült oly malátakévé gyártmányt előállítani, a mely tápláló értékénél és finom zamatos ízénél fogva hivatva van minden háztartásban fontos szerepet játszani, a drága kávé részben pótolni, s valamennyi cselelyebb értékű surrogatumot teljesen kiszorítani. A királysórfőző e cikket a legjobb és legtisztább sórárpából gyártja, ugyanabból, a melyből az oly gyorsan közkedvelté vált Góliát-malátasörhöz a malátát használja. *Landauer* Ignác és fia budapesti kiviteli cég ezen kiváló közlelmiszer jelentőségét felismerve, a Góliát-malátakévé egyedüli elarúsítását átvette.

A szerkesztésért ideiglenesen felelős: RABÉLY MIKLÓS.

A lapot közleményekkel ellátja: A SZERKESZTŐ-BIZOTTSÁG.

Hirdetmény.

3494 sz. — A rimaszombati királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Fleischer Lajos** tajtíi lakos, képviselve **Dr. Cziner Miksa**

ügyvéd által, végrehajtónak; **Nagy Mátyás** Egyházabásti lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőke s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. tcz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő, Egyházabásti községben fekvő és Nagy Mátyásnak az egyházabásti 10. sztjkyben A. I. 1—21. sorszám alatt foglalt ¼-ad urbéri kültelekből B. 23. alatti birtokilletőségére (vagyis az egész ingatlan ¼-ad részére 617 forintban, továbbá Nagy Mátyásnak az egyházabásti 99. sztjkyben A. I. 1. sorszám alatt foglalt 94/1. hrzi számu és 63. összeirási számu ház és beltelekből B. 5. alatti birtokilletőségére (vagyis az ingatlan ¾-ad részére) az 52 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1899. évi november hó 23-ik napjának** délelőtti 10 óráját Egyházabást községben a község házához tüzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok becsáron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át, azaz 61 frt 70 krt és 5 frt 20 krt készpénzben vagy az 1882. évi 60. tcz. 42. §-ában jelzett és az 1881. november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendetlet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi 60. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1899. évi július hó 29-én.

Kovách, kir. tszéki bíró.

Meghívás.

A Gömöri Fa-ipar részv. társaság

1899. nov. 26-án d. u. 3 órakor

Pelsüczön rendkívüli közgyűlést tart,

melyre a társulat t. részvényesei meghívotnak.

Tárgysorozat:

A részvénytársaság pelsüci gyártelepe okt. 26—27. éjjelen tüzeset által elhamvasztatván, az igazgatóság előterjesztésének tárgyalása:

a) a tűzbiztosítási kártérítésről;
b) a gyártelep újbóli felépítésére vonatkozó tervek és költségvetésről.

Kelt Pelsüczön, 1899. november 7.

Szentiványi Árpád s. k. közgyűlési elnök.

Kivonat az alapszabályokból:

9. § A közgyűléseken csak azon személyesen vagy meghatalmazottak által megjelent részvényesek és elsőbbségi kötvénybirtokosok bírnak szavazati joggal, a kik előmutatóra szóló részvényeiket le nem járt szelvényeikkel együtt a közgyűlés előtt felmutatták és ezekért igazoló-jegyeket kaptak. Ezen igazolványok névre szólnak, kitüntetik a letéteményezett részvények s az ezek után járó szavazatok mennyiségét s csak a nevezett személyre nézve bírnak érvénnyel. — Az így felmutatott és átadott részvények szelvényeikkel csak az illető közgyűlés bevégezte után, az igazolványok visszaadása mellett vehetők vissza.

Eladó Bakker-rosta.

Egy keveset használt, tökéletes jó karban levő **Bakker-rosta jutányos áron eladó.** Hol? megtudható e lap kiadó-hivatalában. 3—3

Hirdetmény.

4229. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Barbás György** déteri lakos végrehajtónak **Palánszky János** ügyvéd, ügygondnok rimaszécsi lakos által képviselt ismeretlen tartózkodású **Virók András** végrehajtást szenvedő elleni 35 frt 60 kr tőke s járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Déter községben fekvő s a déteri 49. sz. tjkvben A. I. 2. 4. 6. 8. 10. 12. és 13. sorszám alatt foglalt 114. 139. 196. 221. 231. 253. és 267. hrsz. ingatlanokból **Virók András** nevére B: 2. a. ¼ od részben irt birtokilletőségére 346 frtban.

A déteri 55. sz. tjkvben foglalt urbéri erdő- és legelő illetőségéből **Virók András** B: 12. alatti birtokilletőségére 39 frtban.

A déteri 127. sz. tjkvben A. I. 1. sorszám alatt foglalt II hrszámu, 19. összeirási számu ház és beltelekből **Virók András** nevére B: 11 a. irt ¼-ad birtokjuttalékra 20 frtban.

A déteri 140. sz. tjkvben A. I. 1—2. sorszám alatt foglalt 208. és 311. hrszámu ingatlanokból **Virók András** nevére B: 6 alatt irt ¼-ad birtokilletőségére 50 frtban.

A déteri 166. sz. tjkvben A. I. 1. sorszám alatt foglalt 245. hrszámu ingatlanból **Virók András** nevére B: 2 alatt az ¼ od résznyi birtokilletőségre a 28 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte annak megtartására határnapul **1899. évi december hó 28-ik napjának** délelőtti 10 óráját Déter községben a község házához tüzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át azaz 34 frt 60 kr, 3 frt 90 kr, 2 frt, 4 frt 90 kr és 2 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881-iki évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1899. évi október hó 7-én.

Kovách, kir. tszéki bíró.

Elveszett vizsla.

Egy fekete szőrű kan vizsla, melynek a jobb füléből egy darab le van vágva és „Frip-pon” névre hallgat, múlt hó 17-én elveszett. A becsületes megtaláló 15 frt jutalomban és a tartásdíj megtérítésében részesül, ha azt a tulajdonos: **ö.zv. Molnár Viktorné** urnőhöz **Abafalára** visszavezeti. 2-2

Hirdetmény.

558. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbírósp. I. 81/5. számú végzése következtében **Nagy József** által képviselt **Baniczky Gyula** javára **Bodnár István** ellen 90 frt 93 kr s járulékaik erejéig 1899. évi szeptember hó 23-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 356 frtra becsült buza, jármás ökörből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. jbiróság V. 356/2. 1899. sz. végzése folytán 90 frt 93 kr tőkekövetelés, ennek 1899. évi február hó 3-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 26 frtban bíróságilag már megállapított költségek erejéig Csizben alperes lakásán leendő eszközésére **1899-ik évi november hó 16-ik napjának** délelőtti 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Rimaszécs, 1899. évi november hó 2-án.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

Jolsva város tulajdonát képező helypénzszedési jog, mészárszék és vágóhid **f. évi november hó 14-ik napján délelőtti 9 órakor** a város-házán megtartandó árverésen három egymásután következő évre haszonbérbe adatik.

Árverési feltételek a polgármesteri hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Jolsván, 1899. október hó 25.

Basilidesz Gusztáv,
polgármester.

Hirdetmény.

513. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1899. évi 3442. 3443. számú végzése következtében **Dr. Ráróssy Gyula** által képviselt **Gömörmegyei nép- és iparbank** javára **Bányay Ferencz** ellen 250 és 170 frt s jár. erejéig 1899. évi augusztus hó 26-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 752 frtra becsült sertések, lovak, lóhere, széna és fegyverből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbírósp. V. 290/2. 1899. számú végzése folytán 250 és 170 frt tőkekövetelés, ennek 1899. évi márczius hó 23-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 51 frt 75 krban bíróságilag már megállapított költségek erejéig Zabaron a helyszínen leendő eszközésére **1899. évi november hó 15-ik napjának** délelőtti 11 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Rimaszécs, 1899. évi október hó 23. napján.

Kovács Géza, kir. jbir. végrehajtó

A kőbányai Király-Sörfőző részv.-társaság „Góliát” MALÁTASÖRE

a legegészségesebb, legtáplálóbb és legkelle-
mesebb üdítő ital.

Dr. Korányi és **Dr. Kétly** egyetemi tanár urak gyógyczélokra is ajánlják és idegbajokban, vérszegénység, emésztési zavaroknál, gyengeségnél stb. kiváló sikerrel használtatik. 27-30

Kapható minden jobb fűszer-kereskedésben és vendéglőben.

Óvakodjunk utánzatoktól.

Eredeti minőségben kapható Rimaszombatban **Heksch Bertalan** fűszerkereskedésében.

Árverési hirdetmény.

Rimaszécs község tulajdonát képező **heti-vásár helypénzszedési jog folyó évi november hó 21-én délelőtt 9 órakor** a község-házánál megtartandó árverésen 3 egymásután következő évre haszonbérbe kiadatik.

Az árverési feltételek a község-házánál hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Rimaszécs, 1899. november hó 2-án.

1-1 **Kellner Pál**, körjegyző.

Pályázat.

Nagy-Rőcze r. t. városának egy szakvizsgázott **erdőőrre** szüksége lévén, arra az alábbi feltételek mellett pályázat nyitattik.

Évi illetmények:

1. Készpénzfizetés 240 frt.
2. Lakás.
3. Ruházat.
4. 20 méter tűzifa.
5. 10 métermázsza széna és egy fél holdas föld használata.

Ezen állomásra pályázók felhivatnak, hogy eddigi alkalmaztatásukat, ép erős testalkatukat, életkoruk, s a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való birását igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeik **f. év december hó 15-éig**, hozzám nyujtsák be.

Nagy-Rőcze, 1899. november 5.

1-1 **Stefancsok Károly**,
polgármester.

Bérbeadó birtok.

A **kövii** határban fekvő birtok: mely áll 80 magyar hold szántó föld: 16 " " rét, 30 " " legelő, hozzá való gazdasági épületekkel betegség miatt **haszonbérbe adó**. Értekezhetni lehet **Gocsó János** tulajdonossal **Köviben**. 1-4

Hirdetmény.

372. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rozsnói kir. járásbírósp. 1899. évi 4370 számú végzése következtében **dr Stropm Ignác** által képviselt **Jéney József** ellen a **rozsnói kegyesalapítvány** részére 500 frt s járulékaik erejéig 1899. évi márczius hó 7-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 416 frtra becsült lovak, tehén, kocsik, cséplőgép és szórórostából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. jbiróság V. 20/3. 1899. sz. végzése folytán 500 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi ápril hó 7. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 41 frt 14 krban bíróságilag már megállapított költségek erejéig Jénében alperesnél leendő eszközésére **1899. évi november hó 14-ik napjának** délelőtti 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Rimaszécs, 1899. évi október hó 24-én.

Kovács Géza, kir. jbir. végrehajtó.

Teljesen vízhatlan vadász-csizmák

és bakkancsok, angol szabású lovagló-csizmák, koresolya-czipőket saját műhelyemben a legesinosabban jutányos áron készítek. — Téli árakkal dúsan felszerelt raktáramat a n. e. közönség b. figyelmébe ajánlom.

Teljes tisztelettel

KOVÁCS ZSIGMOND,
Rimaszombat, Erzsébet-tér.

Hirdetmény.

398. sz. — A nagy-rőczei k. jbróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **nagy-rőczei népbank** végrehajtónak **ifj. Kvorjak János** végrehajtást szenvedő elleni 111 frt 70 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagy-rőczei kir. járásbírósp.) területén lévő Závadka község határában fekvő a závadkai 252. sz. tjkvben A. I. 1-37. sz. a. foglalt ház 130 m. sz. alatti, szántók, rétek ingatlanára 740 frt.

Továbbá 2-szor: a závadkai 329. sz. tjkvben A. I. 1-29. 416/a 762. hrjzi sz. a. foglalt szántó és rét ingatlanra, az 1881. LX. t.-cz. 156. §-a alkalmazása mellett. 70 frt.

3. A závadkai 360. sz. tjkvben foglalt erdő illetőségéből ifj. Kvorjak János jutalékára 81 frt.

4. A závadkai 361. sz. tjkvben foglalt legelő illetőségéből ifj. Kvorjak János jutalékára 82 frt.

5. A závadkai 362. sz. tjkvben foglalt erdő illetőségéből ifj. Kvorjak János jutalékára 81 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi január hó 3-ik napján délelőtt 10 órakor Závadka község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Rőczén, 1899. évi május hó 5-ik napján. A nagy-rőczei kir. járásbírósp., mint telekkönyvi hatóság. **Dr. Hritz**, kir. jbiró h. kir. albiró.

1-3

Hirdetmény.

4649. sz. — A rimaszombati kir. törvénysz. mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Engel Adolf** rimaszombati lakos és a **rimaszombati takarékpénztár** végrehajtónak **ifj. Biaczovszki Józsefné Oszkoosil Anna** rimaszombati lakos végrehajtást szenvedő elleni 1650 frt tőke és járuléka, és Engel Adolf javára 73 frt 69 kr tőke és járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Rimaszombat városban fekvő s a rimaszombati 948. sz. tjkvben A. 1. és 3. sorszám alatt foglalt ifj. Biaczovszki Józsefné szül. Oszkoosil Anna javára 1/2 és kiskoru Biaczovszki Jenő és kiskoru Biaczovszki József javára 1/2-ed részben irt 96 és 97/a. hrszámú ingatlanokból s az ezeken épült házból ifj. Biaczovszki Józsefné szül. Oszkoosil Anna birtokilletőségére a 606 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1899. évi december hó 28-ik napjának** délelőtti 10 óráját a rimaszombati kir. törvényszék telekkönyvi hivatalába tüzte ki, mely alkalommal a fent körülirt ingatlanok a becsáron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át, azaz 60 frt 60 kr készpénzben vagy az 1882-ik évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1899. évi október hó 4-én.

Vozáry, kir. tszéki bíró.